

ת"פ 46974/06/14 - מדינת ישראל נגד ע ס (עציר) - בעצמו

26 בנובמבר 2014

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 46974-06-14 מדינת ישראל נ' ס (עציר)
ת"פ 46989-06-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י באת-כוחה עו"ד גנית אטיאס
נגד
הנאשם
ע ס (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד שחדה אבו מדיע'ם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של פגיעה כשהעברייני מזויין.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 18.6.14, בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות, הגיע הנאשם לבית הוריו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וביקש להיכנס לבית, אך בשל היותו שתוי, אמו התנגדה לכך. במעמד זה פנה לנאשם אחיו וביקש ממנו לציית לדברי האם. או אז, אחז הנאשם בשבר בקבוק זכוכית ופצע באמצעותו את האח בכך שדקר אותו בכתפו הימנית וגרם לו לחבלה בדמות חתך באורך של 5 ס"מ בגינה נזקק לטיפול רפואי שבמהלכו אוחה החתך באמצעות סיכות. עוד מתואר כי עובר למעשיו של הנאשם עלו לבית בו שהה הנאשם, אמו, המתלונן ואחותו והתפתח בניהם עימות.

בהסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הייתה הסכמה עונשית ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, הלה נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות הבחן.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי עסקינן בנאשם כבן 24, רווק, תושב באר שבע, אשר בטרם מעצרו עבד במפעל עופות בלוד ולפני כן, עבד בעבודות בניין. אשר למשפחת מוצאו- מצוין כי הנאשם הינו הרביעי בסדר הלידה, אחרי שתי אחיות גדולות ואח אשר נפטר ממחלת הסרטן. שני הוריו אינם עובדים ומתקיימים מקצבאות המל"ל. הנאשם תיאר את אביו כאדם עצבני

עמוד 1

אשר הפגין אלימות כלפי בני המשפחה. את אמו תיאר כאישה תלותית, חלשה, המתקשה להתמודד עם המטלות היומיומיות. אשר לאחיו- תיאר כי נוכח תמיכתו הכלכלית במשפחה אלו רוחשים לו כבוד.

הנאשם מסר כי סיים 11 שנות לימוד אשר אופיינו בקשיים לימודיים וחברתיים וכן מעברי מגורים רבים. הלה ציין כי במהלך ילדותו אביו נפגע בתאונת דרכים אשר בגינה החל לסבול ממחלה נפשית. נוכח מצבו הרפואי אביו של הנאשם לא עבד ולכן נאלץ הנאשם לעזוב את ספסל הלימודים וליטול על כתפיו את תפקיד המבוגר האחראי לרבות סיוע בכלכלת המשפחה.

עוד ציין כי בילדותו התגורר בצפון עם בני משפחתו, בבית שקיבלה אמו בירושה מאביו. אולם, נוכח חילוקי דעות ביחס לירושה עזבה משפחתו דרומה ל... ובהמשך עבר להתגורר בבאר שבע. הנאשם תיאר את המעבר כאירוע משברי וזאת נוכח ההבדלים במנטליות שבין האוכלוסייה הבדואית בצפון לעומת זו שבדרום. הנאשם מסר כי מעבר זה נתן אותותיו ביחס לכל בני המשפחה, כאשר נקודת השיא היא שכל אחד מבני המשפחה ערך בנפרד ניסיון התאבדות. זה ציין כי במקביל להתדרדרות במצבו הנפשי החל לשתות משקאות אלכוהוליים על מנת להתמודד עם קשייו ומאז החלה מעורבותו בעולם הפלילי.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה ציין כי ניסה פעמים בודדות בצריכת סמים מסוג חשיש, אולם נוכח ההשפעה השלילית על תפקודו לא הרחיב את שימוש בכך. מאידך, את השימוש במשקאות אלכוהוליים החל בגיל 17 באופן ספורדי וזה נהפך לשימוש אינטנסיבי, על בסיס יומיומי. הנאשם מסר כי הסתכסכותו הפליליות הינן על רקע שתיית אלכוהול. כמו כן, הלה ציין כי הוא מעוניין לשנות מאורחות חיים אלו ולהשתלב בהליך טיפולי בבעיית התמכרותו לאלכוהול אשר בגינה שילם זה מכבר מחיר כבד, בכל הקשור בהקמת משפחה ומציאת פרנסה.

שירות המבחן מצייין כי מחוות דעת פסיכיאטריות קודמות עולה כי לאחר שעבר תקופות גמילה מאלכוהול החל לדווח על שמיעת קולות ועל תגובות דיכאוניות. הפסיכיאטר מצייין כי באותו העת הנאשם היה מצוי במצב פסיכטי וכי לא ניתן לשלול מחלה נפשית. הנאשם מסר כי בטרם מעצרו לא עמד בקשר עם הגורמים הפסיכיאטרים לטיפול במצבו.

ביחס לעבירות נשוא התיק דנן- מסר הנאשם כי בעת ביצוע המעשים היה נתון להשפעת אלכוהול. זה מסר כי זוכר את פרטי האירוע באופן מעורפל וכי התקשה לשלוט על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק את מעשיו ולערוך חשבון נפש. עוד העריך שירות המבחן כי כאשר הנאשם שותה אלכוהול התנהגותו הופכת לאימפולסיבית וללא ראיית האחר. מצוין כי הנאשם מספק הסברים לשימוש באלכוהול ומתקשה לערוך בחינה פנימית וביקורתית לדפוסיו המכשילים. שירות המבחן התרשם כי חרף הצהרותיו בדבר רצונו לשנות את אורחות חייו - הלה אינו נוטל אחריות על מעשיו. כל אלו מצביעים על מי שאינו בשל להירתמות להליך טיפולי אינטנסיבי וארוך טווח.

בהעדר שינוי תפיסתי ומחשבתי, ובהעדר קושי להיפרד מתפיסה עצמית חלשה וקורבנית - שירות המבחן מתרשם כי הנאשם יתקשה להתמודד בתוכנית טיפול מחוץ לכותלי בית הסוהר. כמו כן, נוכח העדר הפנמת הפסול בהתנהגותו ונוכח הקושי להפיק לקחים מהעונשים הקודמים שהוטלו במסגרת תיקיו הקודמים- מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון

להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית הינה גבוהה. שירות המבחן בסיום דבריו לא בא בהמלצה טיפולית לגבי נאשם זה.

כמו כן, הומלץ על הטלת עונש מאסר בפועל אשר יעביר מסר מרתיע ומחדד גבולות.

טיעוני הצדדים

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 12.11.14 הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים המיוחסים לנאשם וכך גם לעובדה שמעשיו של הנאשם בוצעו באמצעות שבר זכוכית וכי בעקבות מעשים אלו נגרם למתלונן חתך באורך של 5 סמ' אשר הצריך טיפול רפואי הכולל איחוי החתך באמצעות סיכות. עוד הפנתה לכך שהמתלונן הינו אחיו הצעיר של הנאשם, יליד 1997, אשר במקום להגן ולשמור עליו ניצל הנאשם את מעמדו ואת כוחו אל מול אחיו הצעיר.

בהתאם לתיקון 113, הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו, בכללם, שלמות גופו וביטחונו של האדם. זו עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל. נוכח האמור בתסקיר סבורה כי לא מתקיימים שיקולי שיקום אשר בעטיים ניתן לחרוג מטה ממתחם הענישה. בתוך גדר המתחם עתרה ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם אשר מלמד כי אין המדובר במעידה חד פעמית והדברים אמורים במשנה תוקף בשים לב להרשעתו מיום 1.4.14 אשר עניינה תקיפה סתם כלפי אביו של הנאשם. בגין הרשעה זו תלוי ועומד מאסר מותנה אשר לא הרתיעו מלשוב ולחטוא בעבירות דומות ואף קשות יותר תוך פרק זמן קצר. בנסיבות אלו, עתרה להטלת עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם אשר לא יפחת מ-24 חודשים, וזאת לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס, פיצוי למתלונן וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ב"כ הנאשם ביקש תחילה להעיד את אמו של הנאשם ולאחר מכן את אחיו, המתלונן. האם בעדותה ביקשה את רחמי בית המשפט ומסרה כי הנאשם מאוד אהוב על בני המשפחה. עוד ציינה כי הנאשם עוזר במטלות היומיומיות וכן מסייע בטיפול באביו אשר הנו נכה. המתלונן הוסיף על דברי אמו ומסר כי הוא מעוניין בשחרורו של הנאשם וכי יחסייהם כיום תקינים.

ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר וכן ליתר את העדת בני המשפחה, על כל המשתמע מכך. הלה הדגיש כי לא בכדי הוסף סעיף מס' 3 לכתב האישום המתוקן, שכן, עובר לאירוע נשוא כתב האישום, המתלונן, אמו ואחרים נוספים הגיעו לדירתו של הנאשם, כאשר בהמשכם של דברים התפתח עימות בין הצדדים. לדבריו, הנאשם לעומת בני המשפחה בחר שלא להגיש תלונה נגדם וזאת על מנת לשמור על התא המשפחתי. זאת ועוד, הפנה לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם כפי המתואר בתסקיר ולכך שעסקינן בנאשם צעיר, כבן 24. בנוסף, עתר ליתן הדעת לעמדת המתלונן ולרצון המשפחה לאחות את השברים. הלה הדגיש כי הבקבוק אשר עם שבריו חתך את המתלונן נמצא במקום האירוע ומכאן שאין המדובר במעשים אשר קדם להם תכנון ומחשבה. לדבריו מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של תיק זה נע בין 3 - 10 חודשי מאסר בפועל. הלה סבור כי בנסיבות תיק זה ניתן להסתפק בימי המעצר המגיעים לכדי 5 חודשים.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו ומסר כי במועד האירוע היה שתוי. כמן כן, ציין כי הוא מעוניין לשוב לעבודתו

באשדוד במפעל לניילונים, שם עבד בטרם המעצר.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת.

על מדיניות הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ 2169/10 **מדינת ישראל נ' מארי** (12.5.11):

"אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי" ניתן למצוא פסיקה בנונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעמדתי, מן הראוי לקבוע רף ענישה מחמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסכין", כפי שכונתה פעמים רבות בפסיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבלי להתחשב בריבויין, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחיים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13):

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדאבון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו נעה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים וחצי מאסר בפועל.

במסגרת עפ"ג 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר הוטל עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פגיעה כשהעברייין מזוין וכן בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה;

במסגרת עפ"ג 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) - נקבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירת חבלה או פגיעה כשהעברייין מזוין נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעונש הוחמר מ-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל;

במסגרת ת"פ 14516-07-12 **מדינת ישראל נ' גל יגאל זוארץ** (29.9.13) - הוטל על הנאשם עונש למשך 14 חודשים בגין עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, איומים וכן החזקת סכין. על פי האמור הנאשם פצע את המתלונן

בכך שדקר אותו שתי דקירות באזור העכוז ובהמשך איים עליו. מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

במסגרת ת"פ 38732-07-12 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (7.11.12) - קבע כב' השופט ב' שגיא כי מתחם הענישה בגין עבירה של פגיעה כשהעבריין מזוין נע בין 5 חודשים ל-18 חודשי מאסר;

במסגרת ת"פ 28988-06-12 **מדינת ישראל נ' גטנט** (25.10.12) - הוטל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פגיעה כשהעבריין מזוין וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה. כב' השופט י' עדן מצוין בגזר הדין כי מתחם הענישה בעבירות אלו נע בין שנת מאסר ועד 3 שנים;

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים יש ראשית ליתן הדעת לעובדה שקרבן מעשיו של הנאשם הינו אחיו הצעיר. עצם הפניית אלימות קשה כלפי מי אשר הינו בן משפחתו של הנאשם מלמדת על מסוכנות וקושי בריסון יצרים. יתירה מזאת, רבות מנסיבות החיים הקשות שפורטו ביחס לנאשם תקפות גם ביחס למתלונן, לרבות העדר דמות אב, מעבר מגורים מן הצפון לדרום וקשיים סוציו-אקונומיים בולטים. הנאשם לא זו בלבד שאינו מגן על אחיו ומסייע לו במסגרת אותה אחדות גורל, אלא מגיב באופן אלים ופוצע אותו באמצעות שבר בקבוק. כך גם יש לתהות הכיצד אותו תפקיד בוגר אחראי שנטל על עצמו הנאשם מוצא ביטוי בהתנהלות כה קשה כלפי בן משפחה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, גם הן מלמדות על אלימות סתמית ללא כל סיבה ממשית. הלכה למעשה הנאשם מגיע לבית משפחתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. אמו של הנאשם, כפי הנראה מתוך נסיון העבר (ור' התייחסות בית המשפט לכך בהמשך), צופה את הנוולד ומונעת ממנו להיכנס. הנאשם "דרוך" ודי היה בבקשתו של המתלונן שיציית לאמם על-מנת שזה כתגובה יחתוך אותו בכתפו באמצעות שבר הבקבוק.

מקרה זה, מעבר לאלימות הסתמית שבו, מהווה דוגמא נוספת להשפעת האלכוהול כמחולל אלימות, לעתים אלימות קשה. לעניין זה יפים דברי כב' השופט רובינשטיין בערעור פלילי 5831/13 פלוני נ' מדינת ישראל: **"...הסיפור שלפנינו, נמנה על סוג המקרים הפוקדים את שערי בית המשפט באופן תדיר יחסית, בהם בני נוער מקיימים מסיבות ואירועים חברתיים שונים, שותים לשוכרה ומבצעים עבירות אלימות או מין שונות. לאחר מעשה, ובהגיעם לפיקחות, תולים הם את האשם במשקה, כאילו הכוס או הבקבוק הם אלה שהצמיחו ידיים ורגליים, פיתחו בינה ודעת והחליטו לבצע עבירות"**.

גם בענייננו הנאשם טוען כי זוכר את האירוע במעורפל, ותולה את מעורבותו בשתיית האלכוהול. מעבר לכך, האירוע הותיר את חותמו על אחיו הצעיר בדמות חתך של 5 ס"מ שהצריך סגירה באמצעות סיכות. לא למותר לציין כי אירוע שכזה יכול בנקל להסתיים בתוצאה קשה יותר, ולעתים אך יד הגורל היא בין חבלה וחיתוך של כלי דם מרכזי, שיכול ויביאו לפגיעה קשה, לבין פציעות המצריכות איחוי בלבד.

בצד האמור לעיל, אין לומר כי מדובר באירוע מתוכנן. כפי הנראה, חמתו של הנאשם בערה בו לאחר העימות עם בני משפחתו, ובהיותו תחת השפעת אלכוהול פעל כפי המתואר. אין מדובר במי שהצטייד מבעוד מועד בכלי משחית, והבקבוק שבו עשה שימוש נלקח ממקום הימצאו. כך גם יצוין שהפניית הבקבוק נעשתה לעבר הכתף ולא לעבר איברים

חיוניים. אין בכך כדי להפחית מחומרתם הרבה של מעשי הנאשם אולם יש בהם לאבחנם לקולא אל מול מקרים בהם נעשה שימוש בסכין שהובאה מבעוד מועד, ונעשה בה שימוש מספר רב של פעמים לעבר איברים חיוניים בגוף הקרבן.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בכגון דא וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין המיוחס לנאשם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדי מתחם:

בגזירת עונשו של הנאשם בתוך גדר המתחם, יש לקחת בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר וכן ליתר את העדת בני המשפחה, על כל המשתמע מכך. כמו כן יש ליתן הדעת לכך שעסקינן בנאשם צעיר יחסית בגיל, אשר לו נסיבות חיים לא פשוטות וזאת כפי שפורט בהרחבה בתסקיר.

כמו כן, ובזהירות המתבקשת, יש ליתן משקל מסוים לדברים אשר מסרה אמו של הנאשם בעדותה בבית המשפט, וכן לעמדת המתלונן. שני אלו מעוניינים בחזרתו של הנאשם להתגורר עמם. בהקשר לכך יש להוסיף כי לאחר שחרורו של הנאשם אלו ימשיכו להתגורר יחדיו, תוך ניסיון לשיקום התא המשפחתי שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

מנגד ולחומרה יש ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם הכולל חמש הרשעות קודמות, חרף גילו הצעיר יחסית. עיון מדוקדק בגליון הרשעותיו מלמד כי עבירות אלימות ככלל, ועבירות אלימות כלפי בני משפחתו בפרט, אינן זרות לנאשם. במסגרת ת"פ 25301-09-09 הורשע הנאשם בעבירה של פציעה ואימים, כאשר עיון בגזר-הדין מלמד שבמקרה זה גרם הנאשם לחתך בצווארו של המתלונן אך בשל מחלוקת על מקום חנייה. בגין תיק זה נגזרו על הנאשם שישה חודשים מאסר בפועל. במסגרת ת"פ 14621-01-10 הורשע הנאשם בתקיפתו של קטין אגב הפרת הוראה חוקית, שם דובר בכך שחבט בקטין במכות באמצעות ידיו, משך בשערות ראשו, הרים אותו משערותיו וזרק אותו לעבר הרצפה.

יתירה מזו, במסגרת ת"פ 42874-07-13 הורשע הנאשם בגין תקיפת אביו, כאשר עיון בכתב האישום המתוקן מלמד כי בדומה למקרה שבפנינו הנאשם קילל את אחותו, ולאחר שהתבקש שלא לעשות כן על-ידי אביו זה תקף אותו שלא כדין. בגין תיק זה נגזרו על הנאשם שישה חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. כך גם נגזר עליו מאסר מותנה בן שישה חודשים שהינו בר-הפעלה בתיק שבפנינו. לא היה במאסר מותנה זה או בהמתנתו לריצוי מאסרו בדרך של עבודות שירות כדי למנוע ממנו להסתבך פעם נוספת בפלילים. להרשעות אלו יש להוסיף הרשעה במעשה מגונה, וכן בהתפרצות וגניבה מרכב.

למקרא עברו הפלילי עולה כי הנאשם נוהג באלימות כלפי שכנו, כלפי אביו, כלפי קטינים, כלפי אחיו, כאשר בכל המקרים מדובר על אלימות בשל מה בכך. גם אם התמכרותו לאלכוהול הינה המניע העיקרי להסתבכויותיו בפלילים, הרי שזו נותרה ללא מענה טיפולי ולא בכדי שירות המבחן מציין כי מן הנאשם נשקפת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק. נדמה כי עונשים קודמים, מתונים, שהושתו על הנאשם, לא היה בהם כדי להביאו להפנים את הפסול במעשיו. בנסיבות אלו יש מקום ליתן ביטוי גם לשיקולי הרתעת היחיד בצד משקל מה להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של

אין לדבר על שיקולי שיקום בגינם יש לסטות מטה ממתחם העונש ההולם. כך גם חרף האופן שבו הנאשם תופס עצמו, השפעת המעצר והמאסר על בני משפחתו תהיה שולית, ובמובנים מסוימים יהיה בה אף להיטיב עמם נוכח האלימות שזה הפנה כלפיהם בעבר, וגם במסגרת תיק זה.

אשר למאסר המותנה, הרי שבשורה ארוכה של פסקי-דין נקבע כי יש להפעיל מאסר מותנה זה במצטבר לכל עונש אחר. יחד עם זאת, בענייננו מצאתי ליתן ביטוי להודאתו של הנאשם גם בחפיפתו של המאסר המותנה ולו לפני משורת הדין.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 18.6.14;

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 42874-07-13 כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל, וארבעה חודשים בחופף. בסך-הכול יהיה על הנאשם לרצות 15 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו. עונש מאסר זה ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה כעת הנאשם;

ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון;

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, ד' בכסלו התשע"ה, 26/11/2014, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט